

Láhev od Romance

Fleret

Tvé srdce je už od pátku
jako koš plný odpadků,
které vyhodit stále váháš,
možná že někde pod nima,
zůstala láhev od vína,
nad níž ti žena sdělila,
snad bude fakt líp každý sám.

R: A tak se k vám nastěhoval chlad,
který před tím za dveřmi jen stál,
kliku stisk a šel klidně do pokoje dál,
nejdříve se uklonil,
pak do tváří vám dých
a od těch dob vám v bytě vyrost
bílý keř růží ledových.

Marně ji hledáš, ona už není
v ložnici ani v kuchyni,
proč nejsi z hráčů,
kteří umí šachy hrát,
přijít i o dámu a nedostat mat,
proč pokaždé ztrácíš dech,
když klapou střevíčky po schodech.

R:

Už dlouho ten koš přebíráš
a tužkou maluješ její tvář,
běž vysypat to smetí,
najdi láhev dopitou,
třískni jí o chodník,
či rozbij o oltář,
jen tak se přesvědčíš,
že v sobě sílu ještě máš.

R: